

Bilag 3.

REPRÆSENTANTSKABET FOR UNGDOMMENS UDDANNELSESFOND.

Den 11. marts 1970.

Repræsentantskabet for Ungdommens uddannelsesfond har ved sit møde den 23. februar 1970 drøftet „Forslag til Lov om Uddannelsesstøtte“. Repræsentanterne er i vid udstrækning enige i en kritik af forslaget og dets bemærkninger. Det er blevet pålagt undertegnede at underrette folketingsudvalget herom. Det er repræsentantskabets håb, at man dels ved lovens udformning, dels ved bemærkninger, som senere kan være vejledende, vil tage hensyn til det fremførte.

Vi har i henvendelsen begrænset os til nogle hovedpunkter.

v. Eyben betænkningen.

Lovforslaget bygger på v. Eyben betænkningen, og i henhold til dets bemærkninger overlades det til undervisningsministeriet at gennemføre betænkningens synspunkter og forslag efterhånden som de fornødne midler bevilges.

Det må frarådes, at v. Eyben betænkningen ukritisk lægges til grund for en støtteordning. Både hvad angår de store linier og detaljerne, finder man, at adskillige af betænkningens synspunkter og forslag er uheldige.

Repræsentantskabet har bemærket, at betænkningen ikke fra ministeriel side er blevet sat under kritisk debat.

Lån og renter.

Lovforslaget indfører højt forrentede lån (type I og II), og det fremgår af dets bemærkninger, at disse lån skal udgøre den overvejende del af støtten til uddannelsessøgende over 20 år.

Dette vil især for længere varende uddannelser normalt medføre overordentlig store gældsbyrder. Repræsentantskabet advarer indtrængende mod konsekvenserne heraf:

1) den socialt skæve rekruttering vil blive forstærket,

2) ønsket om at formindske gældsbyrden kan føre til en forringet studiedybde og en for eksamenspræget studiegang, især for de længere varende uddannelser, hvor netop fordybelse er særlig essentiel. Forslaget om forhøjelse af låneandelen efter to års studier forstærker denne virkning.

De foreslåede rentesatser forekommer urimelige:

3) De studerende kan ikke udnytte fradrag retten for renter, der (lån II) tilskrives i uddannelsesperioden, og kommer derfor reelt til at betale højere rente end andre låntagere i det danske samfund.

4) Det er ikke rimeligt, at diskontoen, der kan anvendes som et finanspolitisk instrument, f. eks. overfor valutaspekulation, bliver bestemmende for renten af studielån.

5) Man ser ingen begrundelse for og finder det ikke rimeligt, at mindrebemidlede studerende skal betale 1 pct. mere i rente end, den som banker skal betale ved lån af staten (Nationalbanken).

Alt i alt finder repræsentantskabet, at såfremt folketinget fastholder tanken om at yde en vis del af den offentlige uddannelsesstøtte i form af forrentede lån, bør renten være rimelig, forslagsvis 4 pct.

Støtterammen.

Lovforslagets bemærkninger lægger v. Eyben betænkningens støtteramme til grund.